

Danielin kirja – kahdeksankymmentäyksi

Paljastaen Laodikealaisen adventismin historiallisen revisionismin: Tutkimus kiistasta päivittäisen ympärillä

Jeff Pippenger

2024-02-14

Päättelyminen syystä seuraukseen on arvotonta, jos seuraus määritellään virheellisesti, kuten ovat tehneet laodikealaiset adventistihistorioitsijat, jotka julistuksenomaisesti selostavat vuoden 1888 Minneapolisin yleiskokoukseen liittyneitä olosuhteita ja henkilöitä. Innoitettu kommentaari tunnistaa tapahtuman Koorahin, Daatanin ja Abiramin kapinan toistumiseksi, kapinan, jonka aiheutti se tuomio, joka määräsi heidät harhailemaan erämaassa neljäkymmentä vuotta, kunnes he kuolisivat. Sama tuomio oli lausuttu myös laodikealaisen adventismin ylle.

Kapinaan sisältyi salaisia keskusteluja, joissa kapinalliset olivat niin äärimmäisessä laodikealaisessa sokeudessa, että se esti heitä ymmärtämästä, että Jumala oli tietoinen heidän suljettujen ovien takana tapahtuneesta juonittelustaan ja kapinastaan. Niin kuin Korah, Datan ja Abiram piiloutuivat teltoihinsa, tekivät suunnitelmiaan ja levittivät kapinaansa Moosesta vastaan, samoin myös vuoden 1888 vanhat miehet piiloutuivat talojensa suljettujen ovien taakse juonittelakseen sisar Whitea, hänen poikaansa ja valittuja sanansaattajia vastaan. Siitä lähtien sisar White, Jones ja Waggoner oli määrä ottaa hyökkäysten kohteiksi.

Adventismin neljä sukupolvea kasvoivat vähitellen kapinassaan, kuten Hesekielin kahdeksannessa luvussa havainnollistetaan. Kuvien kammiot fyysisessä temppelissä ja inhimillisessä temppelissä olivat juurtuneet pahoihin mielikuvituksiin, ja spiritualismi asettui muinaisten miesten ylle, jotka oli määrätty suojelemaan kansaa. Vuoteen 1888 johtaneena aikana muinaiset miehet ensin kyseenalaistivat sekä Raamatun auktoriteetin että sitten Profetian Hengen, ja vuonna 1884 avoimet näyt lakkasivat. Kelloggin panteistinen spiritualismi alkoi tehdä tuloaan vuotta 1888 edeltävässä historiassa, ja vuosi 1888 merkitsee toisen sukupolven saapumista. Adventistihistorioitsijat eivät ehkä ole tallentaneet kokouksessa ilmenneen kapinan varsinaista historiallista todistusta, mutta innoituksen mukaan taivaalliset Vartijat ”kuulivat jokaisen sanan ja merkitsivät muistiin” ”sanat taivaan kirjoihin”.

Hesekielin ”kuvakammioiden salaisuutena” kuvattu kapina merkitsi hyökkäystä todellisia perustuksia vastaan. Se merkitsi hyökkäystä naisprofeettaa ja valittuja sanansaattajia vastaan, ja se osoitti spiritualismin saapumista. Tuossa sukupolvessa seuraava suuri hyökkäys oli määrä toteuttaa saatanan toimesta aivan William Millerin perustusten perustaa vastaan.

Miller perusti kaikkien profeetallisten sovellustensa viitekehyksen siihen käsitykseen, että Danielin kirjan kahdeksannen luvun kolmantenatoista jakeessa mainitut kaksi hävittävää valtaa edustivat pakanuutta, jota seurasi paavius. Vuonna 1901 Lewis Conradi, Saksassa toimineen laodikealaisen adventismin johtaja, toi uudelleen esiin langenneen protestantismin näkemyksen, jonka mukaan Danielin kirjan ”jokapäiväinen” edusti Kristuksen palvelutyötä pyhäkössä.

Vuoden 1888 Minneapolisin kokousta seuranneena historian ajanjaksona terveystyön johtajan spiritualismi voimistui, ja johtajien välinen vieraantuminen jatkui, kun Jonesin ja Waggonerin sanoman hylkäämisen seuraukset rasittivat yhä enemmän. Uuden vuosisadan alussa W. W. Prescott, laodikealainen adventistijohtaja, joka oli saanut teologiset valtuutuksensa luopuneen protestantismin kouluista, otti yllleen saatanallisen viitan edistääkseen Conradin näkemystä ”jokapäiväisestä”, ja kuten aina tapahtuu, ”voittajat kirjoittavat historian”.

Pyhät enkelit tallensivat todellisen historian, mutta laodikealainen adventismi tuotti kiistakysymyksestä sellaisen historiallisen kannan hyläten milleriläisen ymmärryksen ”jokapäiväisestä”, että kuka tahansa Laodikean adventismin ”oppimattomista” jää uskomaan, että ”jokapäiväisen” määritelmä, jonka sisar White osoitti olevan peräisin ”enkeleiltä, jotka karkotettiin taivaasta”, on todellisuudessa tosi oppi. Kahdennenkymmenennen vuosisadan alkuvuosina W. W. Prescott ryhtyi johtamaan The Protestant -nimisen julkaisun tuottamista. Julkaisun koko lähtökohtana oli opettaa, että Millerin ymmärrys ”jokapäiväisestä” oli virheellinen ja että luopioitunut protestantismi, josta hän oli saanut teologiset pätevyytensä, oli oikeassa liittäessään Kristukseen saatanallisen symbolin. Tuossa historiassa A. G. Daniells (General Conference President) yhdisti voimansa Prescottin kanssa saatanallisessa hyökkäyksessä totuutta vastaan huolimatta siitä tosiasiasta, että sisar White oli suoraan vahvistanut Millerin näkemyksen ”jokapäiväisestä” oikeaksi.

Herra näytti minulle, että vuoden 1843 kartta oli hänen kätensä ohjaama eikä mitään sen osaa tulisi muuttaa; että luvut olivat sellaiset kuin hän tahtoi niiden olevan. Että hänen kätensä oli joidenkin lukujen päällä ja peitti virheen, niin ettei kukaan voinut sitä nähdä, ennen kuin hänen kätensä poistettiin.

”Sitten näin ”jokapäiväisen” suhteen, että sana ”uhri” oli lisätty ihmisen viisaudesta eikä kuulu tekstiin; ja että Herra antoi siitä oikean käsityksen niille, jotka esittivät tuomion hetken huudon. Kun vallitsi yhteys ennen vuotta 1844, melkein kaikki olivat yksimielisiä ”jokapäiväisen” oikeasta käsityksestä; mutta vuoden 1844 jälkeen, sekasorron keskellä, on omaksuttu muita näkemyksiä, ja seurauksena on ollut pimeys ja hämmennys.” Review and Herald, 1. marraskuuta 1850.

Prescottin ja Daniellsin hyökätessä „jokapäiväistä” koskevaa totuutta vastaan Prescott ja Daniells edustivat tässä kysymyksessä vähemmistön näkemystä, ja sisar Whiten neuvo näille kahdelle miehelle kiistan aikana oli, että heidän tuli vaieta, vaikka hän ilmaisikin sen diplomaattisemmin sanoin kuten „hiljaisuudessa on teidän viisautenne”. Kun hän nuhteli heitä heidän väärästä näkemyksestään, hän myös korosti, ettei „jokapäiväistä” koskevasta aiheesta ollut tehtävä koetinkysymystä. Historialliset revisionistit, joiden revisionismi on historiallinen menetelmä, jonka katsotaan saaneen alkunsa katolisen kirkon jesuiittajärjestöstä, ovat käyttäneet hänen lausuntojaan siitä, ettei „jokapäiväistä” ollut tehtävä koetinkysymykseksi, estääkseen opin rehellisen arvioinnin. He esittävät hänen lausuntonsa väärin, sillä poikkeuksetta he jättävät pois sen, että aina kun hän neuvoi olemaan kiihottamatta „jokapäiväistä” koskevaa kiistaa, hän liitti lausumiinsa täsmennyksiä kuten „tällä hetkellä” tai „vallitsevissa olosuhteissa”.

Profeettana hän pyrki hillitsemään kärjistyvää kiistaa, joka oli vähällä aiheuttaa suuren hajaannuksen kirkossa laajemmin, sellaisten henkilöiden vähemmistön toimesta, jotka katsoivat, että koska he olivat johtajia, heillä oli valtuus edistää mitä tahansa, minkä he määrittelivät totuudeksi. Ja Herra piti hänen vaikutuksensa kautta saatanallisen työn aisoissa, kunnes hän kuoli. Sitten vuonna 1931 yritettiin uudelleen torjua „jokapäiväistä” koskeva totuus, ja lopulta siinä onnistuttiin. Tänään „jokapäiväisen” määritelmän oikea ymmärrys on vähemmistön käsitys laodikealaisessa adventismissa, ja nykyisissä olosuhteissa „jokapäiväinen” on nyt mitä varmasti koetinkysymys.

Kun enemmistön käsitys edusti oikeaa ymmärrystä, se ei ollut koetinkysymys; mutta kun jokin totuus määritellään erehdykseksi, siitä tulee koetinkysymys. Kun 1980-luvulla tai niihin aikoihin julkaistiin käsikirjoituskokoelma, jonka nimeksi on annettu Manuscript Releases, tunnistettiin silloin kirjoitus, joka vastustaa yhtä suoraviivaisesti Prescottin ja Daniellsin näkemystä ”jokapäiväisestä” kuin se ilmaisee hänen hyväksyntänsä Millerin näkemykselle.

”Tässä kokemuksemme vaiheessa mieleemme ei tule antaa kääntyä pois siitä erityisestä valosta, joka [meille] annettiin tarkasteltavaksi konferenssimme tärkeässä kokouksessa. Ja siellä oli veli Daniells, jonka mielen parissa vihollinen työskenteli; ja sinun mieltäsi sekä vanhin Prescottin mieltä työstivät ne enkelit, jotka karkotettiin taivaasta. Saatanan työnä oli kääntää mielenne syrjään, niin että esiin tuotaisiin pilkkuja ja piirtoja, joita Herra ei innoittanut teitä tuomaan esiin. Ne eivät olleet olennaisia. Mutta tällä oli suuri merkitys totuuden asian kannalta. Ja jos mielenne voitiin vetää pois pilkkuihin tai piirtoihin, se on Saatanan suunnittelemaa työtä. Arvelette, että pienten seikkojen korjaaminen kirjoitetuissa kirjoissa olisi suuren työn tekemistä. Mutta minulle on annettu tehtäväksi sanoa: vaikeneminen on kaunopuheisuutta.

”Minun tulee sanoa: lakatkaa virheiden etsimisestä. Jos tämä pahalaisen tarkoitus voitaisiin vain toteuttaa, silloin teistä näyttäisi, että teidän työnne katsottaisiin käsitykseltään mitä ihmeellisimmäksi. Vihollisen suunnitelmana oli saada kaikki muka moitittavat piirteet esiin siellä, missä kaikkien luokkien mielet eivät olleet yksimielisiä.”

”Ja mitä sitten? Juuri se työ, joka miellyttää paholaista, toteutuisi. Ulkopuolisille annettaisiin uskostamme sellainen kuva, joka juuri sopisi heille, ja se kehittäisi luonteenpiirteitä, jotka aiheuttaisivat suurta hämmennystä ja veisivät ne kultaiset hetket, jotka tulisi innokkaasti käyttää suuren sanoman tuomiseksi kansan eteen. Esitykset mistä tahansa aiheesta, joiden parissa olemme työskennelleet, eivät kaikki voisi olla sopusoinnussa keskenään, ja seurauksena olisi uskovien ja epäuskoisten mielten saattaminen hämmennyksiin. Juuri tämän Saatana oli suunnitellut tapahtuvaksi—mitä tahansa, mikä voitaisiin paisutella erimielisyydeksi.”

”Lue Hesekielin kirjan 28. luku. Tässä on nyt suuri työ, jossa oudot henget voivat toimia. Mutta Herralla on työ tehtävänään kuolevien sielujen pelastamiseksi; ja ne paikat, jotka Saatana, valepukuun verhoutuena, voisi täyttää tuoden hämmennystä riveihimme, hän täyttää täydellisesti, ja kaikki nuo vähäiset eroavaisuudet tulevat suurennetuiksi, silmiinpistäviksi.

”Minulle osoitettiin alusta alkaen, ettei Herra ollut antanut tätä työtä koskevaa taakkaa vanhimmille Daniellsille eikä Prescottille. Pitäisikö saatanan juonet päästää sisään, pitäisikö tämän ”jokapäiväisen” olla niin suuri asia, että se tuotaisiin hämmentämään mieliä ja estämään työn edistymistä tänä tärkeänä ajankohtana? Niin ei pitäisi olla, olipa asian laita mikä tahansa. Tätä aihetta ei pitäisi tuoda esiin, sillä henki, joka siten tuotaisiin mukaan, olisi kieltävä, ja Lucifer tarkkailee jokaista liikettä. Saatanaalliset toimijat alkaisivat työnsä, ja meidän riveihimme tuotaisiin sekasorto. Teillä ei ole kutsumusta ryhtyä etsimään mielipide-eroja asiassa, joka ei ole koetteleva kysymys; mutta teidän vaikenemisenne on kaunopuheista. Asia on kokonaan ja selvästi minun edessäni. Jos paholainen voisi kietoa jonkun meidän omistamme näihin aiheisiin, niin kuin hän on aikonut tehdä, saatanan asia voittaisi. Nyt työ on viipymättä otettava tehtäväksi eikä mitään [mielipide-]eroa ilmaistava.”

”Saatana yllyttäisi ne miehet, jotka ovat lähteneet pois meidän keskuudestamme, yhtymään pahoihin enkeleihin ja hidastamaan työtämme epäolennaisilla kysymyksillä; ja miten riemuittaisikaan vihollisen leirissä. Liittykää tiiviisti yhteen, liittykää tiiviisti yhteen. Haudattakoon jokainen erimielisyys. Meidän tehtävämme nyt on omistaa kaikki ruumiillinen voimamme ja aivohermojemme voima siihen, että nämä erimielisyydet poistetaan tieltä ja että kaikki ovat yksimielisiä. Jos Saatanan sallittaisiin suuren pyhittämättömän viisautensa avulla saada vähäisinkin ote, [hän riemuittaisi].”

”Kun näin, miten toimitte, mieleni käsitti koko tilanteen ja sen seuraukset, jos etenisitte ja antaisitte meidän joukkomme jättäneille osapuolille vähäisimmänkin mahdollisuuden tuoda hämmennystä riveihimme. Teidän viisaudenpuutteenne olisi juuri sitä, mitä Saatana toivoisi. Teidän äänekäs julistuksenne ei ollut Pyhän Hengen innoittamaa. Minua neuvottiin sanomaan teille, että niiden miesten kirjoitusten virheiden etsiminen, joita Jumala on johtanut, ei ole Jumalan innoittamaa. Ja jos tämä on se viisaus, jota vanhin Daniells antaisi kansalle, älkää missään tapauksessa antako hänelle virallista asemaa, sillä hän ei kykene päättämään syystä seuraukseen. Teidän vaikenemisenne tässä asiassa on teidän viisautenne. Nyt kaikenlainen sellaisten miesten julkaisujen virheiden etsiminen, jotka eivät enää ole elossa, ei ole se työ, jonka Jumala on antanut kenenkään teistä tehtäväksi. Sillä jos nämä miehet — vanhimmat Daniells ja Prescott — olisivat noudattaneet annettuja ohjeita kaupungeissa tehtävässä työssä, monet, hyvin monet, olisivat vakuuttuneet totuudesta ja kääntyneet, kyvykkäät miehet, jotka [nyt] ovat asemassa, joissa heitä ei koskaan tavoiteta.”

"Koko maailmaa on pidettävä yhtenä suurena perheenä. Ja kun teillä on tällainen tiedon lähde, josta ammentaa, miksi olette jättäneet maailman vuosikausiksi menehtymään niiden todistusten puutteessa, jotka meidän Herramme Jeesus Kristus on antanut? Tosi uskonto opettaa meitä pitämään jokaista miestä ja naista henkilönä, jolle voimme tehdä hyvää."

“Tämä on ollut painettuna jo monia vuosia: ‘Tasapainoinen mieli’, todistus vanhin Andrewsille. Mieltä voidaan kasvattaa niin, että siitä tulee voima tietää, milloin puhua ja mitä taakkoja ottaa kannettavakseen ja kantaa, sillä Kristus on sinun opettajasi. Ja minä pelkäsin suuresti sinun tähtesi [kun näin sinun] korottavan omaa viisauttasi ja noudattavan menettelytapaa, joka toisi esiin mielipide-eroja. Herra kutsuu viisaita miehiä, jotka osaavat vaieta silloin, kun heidän on viisasta niin tehdä. Jos tahtoisit olla eheä mies, tarvitset pyhitystä

Jeesuksen Kristuksen kautta. Nyt on työ juuri alkanut, ja näkyköön viisaus jokaisessa saarnaajassa, jokaisessa [erään] konferenssin puheenjohtajassa. Mutta tässä oli sinulle työ, johon sinun olisi tullut tarttua jo vuosia sitten, jolloin sinua tarvittiin korottamaan äänesi juuri tämän työn puolesta. Kristus antoi kaikelle kansalleen erityiset ohjeet siitä, mitä heidän tulee tehdä ja mitä heidän ei tule tehdä. Ja meille on jäljellä vain vähän aikaa tehdä todeksi Herran vanhurskaus. Sinä voit ymmärtää Herran tien. Minä näin sinun tarkoituksesi hoitaa asioita oman suunnitelmasi mukaan sen jälkeen, kun sinut oli asetettu puheenjohtajaksi. Olit ajatellut tekeväsi ihmeellisiä asioita, mikä olisi ollut työtä, jonka tekemistä Jumala ei ollut antanut sinun käsiisi. Nyt sinun työsi ei ole sortaa vaan vapauttaa jokainen mahdollinen välttämättömyys, jos Herra on hyväksynyt sinut palvelemaan. Mutta olet jo hyvin varhain antanut näyttöä siitä, ettei viisaus eikä pyhitetty harkintakyky ole tullut sinussa ilmi. Toit julki asioita, joita ei otettaisi vastaan, ellei Herra antaisi valoa.”

Minulle on opetettu, ettei sellaisia hätäisiä toimenpiteitä olisi pitänyt tehdä, kuten teidän valitsemistanne konferenssin puheenjohtajaksi vielä yhdeksikään vuodeksi. Mutta Herra kieltää enää mitään sellaisia hätäisiä menettelyjä, ennen kuin asia on rukouksessa tuotu Herran eteen; ja koska teille on tullut se sanoma, että Herran työn, joka lepää puheenjohtajan yllä, vastuu on mitä vakavin, teillä ei ollut mitään moraalista oikeutta leimahtaa niin kuin teitte „Päivittäisen” aiheesta ja otaksua, että vaikutusvaltanne ratkaisisi kysymyksen. Oli vanhin Haskell, joka on kantanut raskaita vastuuta, ja on vanhin Irwin sekä useita miehiä, jotka voisivat mainita ja joilla on raskaat vastuut.

”Missä oli teidän kunnioituksenne iäkkäitä miehiä kohtaan? Mitä valtuutta teillä saattoi olla toimia ryhtymättä kaikkien vastuunkantajien kanssa punnitsemaan asiaa? Mutta tutkikaamme nyt asiaa. Meidän täytyy nyt harkita uudelleen, onko Herran tuomio, sen työn edessä, joka on laiminlyöty, että ilmaisette intoanne jatkaa työtä vielä toisen vuoden. Jos jatkaisitte työtä vielä toisen vuoden niiden avulla, jotka yhtyvät teihin, teissä ja vanhin Prescottissa tulisi tapahtua muutos. Nöyryyttäkää myös omat sydämenne Jumalan edessä. Herran täytyy saada nähdä teissä ilmenevän toisenlainen kokemus, sillä jos koskaan jotkut miehet ovat tarvinneet uudelleenkäntymistä juuri tällä hetkellä, niin vanhin Daniells ja vanhin Prescott.”

”Seitsemän miestä tulisi valita, sellaisia, jotka ovat viisauden miehiä ja jotka Jumalan armon vaikutuksen kautta [antavat] todistuksen [siitä], että he ovat uudelleen kääntyneet. Sillä jos jotkut miehet ovat niin sokeutuneita, etteivät he kykene päättämään syystä seuraukseen, niin että he jättäisivät huomiotta ne miehet, jotka ovat kantaneet työn vastuut, sekä nämä konferenssien presidentit; [että] miehet, [jotka] ovat kantaneet työtä yli kahden vuoden ajan, sivuutettaisiin, ja tapahtuisi niin harkitsematon seuraus, että miehet laiminlöisivät juuri sen työn, jota on pidetty heidän edessään vuosikautia—työn kaupungeissa—eikä vanhoilta miehiltä pyydetäisi lainkaan tai vain sängen vähän neuvoa, vaan julistettaisiin kansalle niitä asioita, jotka he itse haluavat esittää, niin tämä jo itsessään todistaa, kuinka vaarallista on uskoa niin suuren ja ihmeellisen työn hoitaminen sellaisten miesten käsiin.”

”Kristus ei ole kuollut. Hän ei milloinkaan salli työnsä jatkua tällä oudolla tavalla. Antakaa kirjojen olla. Jos jokin muutos on välttämätön, Jumala saattaa tuohon muutokseen sopuoinnun, mutta kun sanoma on uskottu ihmisille siihen liittyvine suurine vastuineen,

[Jumala] vaatii uskollisuutta, joka vaikuttaa rakkauden kautta ja puhdistaa sielun. Vanhimmat Daniells ja Prescott tarvitsevat kumpikin uudelleenkäntymyksen. Jotakin outoa on tullut mukaan, eikä se ole sopusoinnussa sen työn kanssa, jota Kristus tuli maailmaamme tekemään; ja kaikki, jotka ovat todella kääntyneet, tekevät Kristuksen tekoja.

”Meidän kaikkien on tehtävä sitä työtä, joka on kirkastava Isän. Olemme tulleet ratkaisevaan hetkeen — joko mukautumaan Jeesuksen Kristuksen luonteen mukaisiksi juuri tänä valmistautumisen aikana tai olemaan sitä yrittämättäkään. Vanhin Daniells, [teidän ei tule] katsoa olevanne vapaa antamaan äänenne kuulua korkealta, niin kuin olette tehnyt samankaltaisissa olosuhteissa. Ja ymmärtäkää, ettei konferenssin puheenjohtaja ole hallitsija. Hän työskentelee yhteydessä niiden viisaiden miesten kanssa, jotka ovat puheenjohtajina ja jotka Jumala on hyväksynyt. Hänellä ei ole vapautta puuttua painetuissa kirjoissa oleviin kirjoituksiin, jotka ovat lähteneet niiden kynästä, jotka Jumala on hyväksynyt. Heidän ei enää tule käyttää valtaansa, elleivät he osoita vähemmän hallitsevaa, määräilevää voimaa. Ratkaiseva hetki on tullut, sillä Jumalaa tullaan häpäisemään.”

”Kuinka Herra katsoo työstämättömiä kaupunkoja? Kristus on taivaassa. Nyt on tunnustettava: ’Kuninkaallista hallintavaltaa ei ole. Ja nyt on tämän maailman ratkaiseva hetki. Nyt Minä olen Voima pelastaa tai hävittää. Nyt on aika, jolloin kaikkien kohtalo on Minun käsissäni. Minä olen antanut henkeni pelastaakseni maailman. Ja ”minä, kun minut ylennetään”, se pelastava armo, jonka Minä annan, on osoittava, että kaikki, jotka muovautuvat jumalallisen kaltaisuuden mukaisiksi ja ovat yhtä Minun kanssani, tekevät työtä niin kuin Minä teen lunastavan armoni voimalla.’ Jokainen, joka tahtoo, tarttukoön veljiensä kanssa siihen työhön, joka heille on annettu tehtäväksi, kun he ovat vastuullisilla paikoilla Herran antaman neuvon alaisina, ja pyrkiköön mitä vilpittömimmin toimimaan täydellisessä sopusoinnussa Hänen kanssaan, joka niin rakasti maailmaa, että antoi henkensä täydellisenä uhrina maailman pelastamiseksi. Minä puhun palvelijoillemme, että heidän ryhtyessään työhön kaupungeissamme Sanan palvelusta seurakoon rauhallinen pyhyys. Me emme voi tehdä oikeaa vaikutusta ihmisten mieleen, jos me...”

”Jäljennän päiväkirjastani. Totuus sellaisena kuin se on Jeesuksessa — puhukaa siitä, rukoilkaa sitä, uskokaa jokainen sana sen yksinkertaisuudessa. Mitä hyötyä saisitte siitä, että erehdykset tuotaisiin niiden miesten eteen, jotka ovat luopuneet uskosta ja ottaneet vaarin villitsevistä hengistä, miesten, jotka eivät kauan sitten olleet kanssamme uskossa? Asetuttko te pahalaisen puolelle? Kiinnittäkää huomionne työstämättömiin kenttiin. Edessämme on maailmanlaajuinen työ. Minulle annettiin esityksiä John Kelloggista.”

„Hyvin viehättävä henkilö edusti niiden uskottavilta vaikuttavien perustelujen ajatuksia, joita hän esitti, tuntemuksia, jotka olivat toisenlaisia kuin aito Raamatun totuus. Ja ne, jotka nälkäisivät ja janoaisivat jotakin uutta, esittivät ajatuksia [niin uskottavia], että vanhin Prescott oli suuressa vaarassa. Vanhin Daniells oli suuressa vaarassa joutua kietoutuneeksi harhaluuloon, että jos näitä tuntemuksia voitaisiin esittää kaikkialla, se olisi kuin uusi maailma.”

”Kyllä, niin olisi, mutta samalla kun heidän mielensä olivat tällä tavoin siihen kiintyneet, minulle näytettiin, että veli Daniells ja veli Prescott kutoivat kokemukseensa hengellis[yyden]

näköisiä ajatuksia ja vetivät kansaamme puoleensa kauniilla mielipiteillä, jotka pettäisivät, jos mahdollista, itse valitutkin. Minun on kynälläni merkittävä [se tosiasia], että nämä veljet näkisivät harhaanjohtavissa käsityksissään puutteita, jotka saattaisivat totuuden epävarmaksi; ja [silti] he [esiintyisivät] ikään kuin [heillä olisi] suuri hengellinen arvostelukyky. Nyt minun on sanottava heille, [että] kun minulle näytettiin tämä asia, kun vanhin Daniells korotti äänensä kuin pasuuna puolustaessaan käsityksiään 'Jokapäiväisestä', myöhemmät seuraukset esitettiin minulle. Kansamme tuli hämmentyneeksi. Minä näin seurauksen, ja sitten minulle annettiin varoituksia, että jos vanhin Daniells välittämättä lopputuloksesta olisi tällä tavoin vaikutuksen alainen ja antaisi itsensä uskoa olevansa Jumalan innoituksen alaisena, skeptisyyttä kylvettäisiin kaikkialle riveihimme, ja joutuisimme siihen tilaan, jossa Saatana välittäisi sanomansa. Vakiintunutta epäuskoa ja skeptisyyttä kylvettäisiin ihmismieliin, ja oudot pahan sadot ottaisivat totuuden paikan." Manuscript Releases, osa 20, 17–22.

Toisen sukupolven historia osoittaa kapinan kärjistymistä. Hesekielin kuvakammioiden edustama spiritualismi havainnollistaa, että "veli Daniells ja veli Prescott olivat kutomassa kokemukseensa spiritualistisen vaikutelman omaavia käsityksiä ja vetämässä kansaamme kauniisiin ajatuksiin, jotka pettäisivät, jos mahdollista, valitutkin." Väärään näkemykseen "jokapäiväisestä" liittyvä spiritualismi on sen vertauskuva, mikä, jos mahdollista, pettäisi valitutkin. Hän yhdistää toisiinsa Kelloggin edistämän panteismin spiritualismin sekä Prescottin ja Daniellsin pyrkimyksen määritellä "jokapäiväinen" Kristuksen pyhäköpalvelukseksi.

Hän kehottaa heitä jättämään kirjat rauhaan; tällä hän viittasi Prescottin ja Daniellsin pyrkimykseen kirjoittaa uudelleen Uriah Smithin teos Daniel and the Revelation poistaakseen siitä hänen opetuksensa, joka samasti "jokapäiväisen" samalla tavoin kuin Miller sen samasti. Laodikean historialliset revisionistit, jotka Jesaja tunnistaa "oppineiksi", ovat saaneet aikaan ihmeellisen työn adventismin oppimattomien keskuudessa, sillä he ovat vääristelleet historian todistusta johdattaakseen ne, joilla on kutiavat korvat ja pinnalliset tutkiskelutottumukset, ajattelemaan, että "jokapäiväisen" aihe on merkityksetön ja että Miller oli asiassa väärässä. Tuo revisiotyö on osa sitä roskaa, jonka Millerille näytettiin tulevan lakaistuksi pois likaharjamiehen toimesta sinä aikana, jolloin Jumalan voiman ilmeneminen Keskiyön huudossa toistetaan.

Jatkamme tarkasteluamme laodikealaisen adventismin toisesta sukupolvesta seuraavassa artikkelissa.

Sanoma "Menkää eteenpäin" on yhä kuultava ja sitä on kunnioitettava. Maailmassamme vallitsevat vaihtelevat olosuhteet vaativat työtä, joka vastaa näihin erityisiin kehitysvaiheisiin. Herra tarvitsee miehiä, jotka ovat hengellisesti teräviä ja selväkatseisia, miehiä, joita Pyhä Henki käyttää ja jotka varmasti saavat tuoretta mannaa taivaasta. Tällaisten ihmisten mieleen Jumalan sana väläyttää valoa ja paljastaa heille turvallisen tien enemmän kuin koskaan ennen. Pyhä Henki vaikuttaa mieleen ja sydämeen. Aika on tullut, jolloin Jumalan sanansaattajien kautta kääre avataan maailmalle. Opettajiamme kouluissamme ei milloinkaan tule sitoa sillä, että heille sanotaan heidän saavan opettaa ainoastaan sitä, mitä tähän asti on opetettu. Pois tällaiset rajoitukset. On Jumala, joka antaa sanoman, jonka Hänen kansansa on puhuttava. Älköön kukaan sananpalvelija tunteko itseään sidotuksi tai antako mitata itseään ihmisten mittapuulla. Evankeliumin on täytyttävä niiden sanomien mukaisesti, jotka Jumala lähettää.

Se, minkä Jumala antaa palvelijoilleen tänään puhuttavaksi, ei ehkä olisi ollut nykyinen totuus kaksikymmentä vuotta sitten, mutta se on Jumalan sanoma tätä aikaa varten.” The 1888 Materials, 133.